मालविका—'महा, देवीर भएण अप्पणो वि पिअं कडं ण पारेमि।' इत्यादि।

अथ नर्मस्फोटः—

र्नर्भस्फोटो भावलेगैः स्चिताल्परसो मतः ॥ १२७ ॥ यथा मालतीमाधवे—

'गमनमलसं रैंर्न्या दृष्टिः शरीरमसौष्ठवं श्विसितमधिकं किं न्वेतस्यात्किमन्यदितोऽथवा । अमित भुवने कंदर्पाज्ञा विकारि च यौवनं लिलतमधुरास्ते ते भावाः क्षिपन्ति च धीरताम् ॥'

अलसगमनादिभिर्भावलेशैर्माधवस्य मालत्यामनुरागः स्तोकः प्रका-शितः।

नर्मगर्भो व्यवहृतिर्नेतुः प्रच्छन्नवर्तिनः । यथा तत्रैव सखीरूपधारिणा माधवेन मारुत्या मरणव्यवसायवारणम्। अथ सात्त्वती—

सान्वती बहुला सन्वशौर्यत्यागदयाजेवैः ॥ १२८॥

यस्य । भयमन्तो यस्य ॥ 'भर्तः, देव्या भयेनात्मनोऽपि प्रियं कर्तुं न पार्यामि ।' इति संस्कृतम् ॥ भावलेशेरीषत्प्रकाधितैभीवैः । अरुपं स्चितः स्चिताल्पः रसः रहारारो यत्र स व्यापारो नर्मस्फोट इत्यर्थः । गमनमिति । माधवस्य पूर्वरागवि-प्रलम्भवर्णनमिदम् । विकारि चित्तविकारकारि । ललितमधुरा अतिरमणीयाः । 'विलितमधुराः' इत्यपि पाठः । भावाः सुरतचेष्टाः ॥ नेतुर्नायकस्य ॥ चहुला ।

I. नर्मेति । मुनिनाप्युक्तम्—'विविधानां भावानां छवैर्छवैर्भूषितो वहुविश्चेषै: । असमग्राक्षिप्तरसो नर्मस्फोटस्तु विश्वेय: ॥' इति ॥

^{2.} शून्येति । शून्यदृष्टिरुक्षणमुक्तं महर्षिणाष्टमाध्याये—'समतारा समपुटा निष्कम्पा शून्यदर्शना । वाह्याथं आहिणी मध्या शून्या दृष्टिः प्रकीतिता ॥' इति ॥

^{3.} किं न्विति । पतिकं तु स्यात्, पतदलसगमनत्वादिकं रोगक्कतं कामक्कतं वेति वितर्कः । अथवा इतः कामास्किमन्यत् । नान्यदित्यर्थः ॥

^{4.} नर्सगर्भ इति । एतदुक्तमृषिणा विश्वाध्याये—'विश्वानरूपसंभावनादिभिनीयको गुणैयंत्र । प्रच्छन्नैर्न्यवहरते कार्यवशान्तर्मगर्भोडसौ ॥' इति ॥

^{5.} सास्वतीति । एषा परिष्कृत्योक्ता नाट्यशास्त्रे—'या सत्त्वजेनेह गुणेन युक्ता

१. 'कि चैतत्' घ.